

2384

[३२३]

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह:—

ग्रंथ क्रमांक ४३४/वेद ७-३२३

ग्रंथ नाम गीतासमश्लोकी

विषय म. वेदांत.

क्र. ११

मराठी

वेदांत

समस्तोक्ती गीता

अध्याय १८

४३४१ व. ६६६

(1)

॥ अथ समश्लोकिगीता अष्टादशोध्यायाः ॥

॥ प्रारंभः ॥

१२८

(2)

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥

अतूत्सतयातिहीपदीब्रह्मीचे लक्षणत्रयबो लोनिपूर्व अध्या
यीं कर्मयोगींच योजिलें ॥१॥ शंकलापार्थयेथें की अवणे ब्रह्म
लक्षणे ॥ कळावी अवणी आधी अतिसन्यासबो लूती ॥२॥ य
ज्ञादितो गृहस्थडासिबोलिले नयतीसही ॥ गृहस्थसिकसेतें
हां कर्मी ब्रम्हत्व आकळे ॥३॥ या लागे पंचमी षष्ठी आध्या
यीं कर्मयोगजो ॥ निः कामईश्वरोद्देशें तो विसन्यासबो लिला ॥४॥

गीस०
१८

(2A)

संन्यासश्रवणं कुर्यात् ह्यणर निश्कृति बोलते ॥ ते ह्यं तो हा नि संन्या
सन के आश्रम रूप तो ॥ ५ ॥ जरि आश्रम संन्यास श्रवणो लागियो
ग्यता ॥ तरिया श्रवण योग्य के सा जा लाग रह स्टु मी ॥ ६ ॥ आतां जन्मा
तरी हो तो मी संन्यासी ह्यणो जरी ॥ संन्यास श्रवणं कुर्यात् या श्रुती स
विरुद्ध ते ॥ ७ ॥ दि जल पावो नि वेद ह्यण वे ह्यण ती श्रुती ॥ दि जल
जन्मांतरि चैन ये कल्प ते ये स्टु की ॥ ८ ॥ बैसो नि निद्रा करा बीया वा
क्यें समयां तरी ॥ होता ज ही बैस ला हा उभ्यानें च नि जो नये ॥ ९ ॥ स
न्यस्य या श्रुति पदे संन्यास श्रवणामधे ॥ काळाचे व्यवधान ल संथा

व

(2)

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥

अतूत्तरसत्रयातिहीपदीब्रह्मीचेलक्षणत्रयबोलोनिपूर्वअध्या
यीकर्मयोगीचयोजिलें॥१॥ शंकलापार्थयेथेंकीश्रवणेब्रह्म
लक्षणे॥ कळावीश्रवणीआधीश्रुतिसन्यासबोलूती॥२॥ य
ज्ञादितोग्रहस्थंडासिबोलिलेनयतीसही॥ ग्रहस्थंडासिकसेतें
होंकर्मिब्रह्मत्वआकळे॥३॥ यालागिपंचमीषष्ठीआध्या
यीकर्मयोगजो॥ निःकामईश्वरोद्देशंतोविसन्यासबोलिला॥४॥

गीस०
१८

(2A)

संन्यासश्रवणं कुर्यात् क्षणं निश्कृतिं बोलते ॥ ते कहां तो हा वि संन्या
सन के आश्रम रूप तो ॥ ५ ॥ जरि आश्रम संन्यास श्रवणो लागियो
ग्यता ॥ तरिया श्रवण योग्य कै सा जा लागू रहूँ मी ॥ ६ ॥ आतां जन्मा
तरी हो तो मी संन्यासी हूँ जरी ॥ संन्यास श्रवणं कुर्यात् या श्रुती स
विरुद्ध ते ॥ ७ ॥ दि जल पावो निवेद हूँ वे हूँ ती श्रुती ॥ दि जल
जन्मांतरि चें नये कल्पूँ ते ये सुखी ॥ ८ ॥ वै सो नि निद्रा करा बीया वा
क्यें समयां तरी ॥ होता जही वै सला हा उभ्यानें वनि जों नये ॥ ९ ॥ सु
न्यस्य या श्रुति पदे संन्यास श्रवणामधे ॥ काळाचे व्यवधान लसं था

व

गी० अ०
१८

(3)

बोलतां नये ॥ १० ॥ सन्यस्य श्रवणं कुर्यात् ऐसे संश्रुति न बोलती ॥ स
न्यस्तः श्रवणं कुर्यात् ह्यन्यत् न ह्यणती जरी ॥ ११ ॥ नरि सन्यस्त श
ब्दार्थ पूर्व सन्यास योजता ॥ सन्यस्त पाप दे तो हें कल्पना न कधी
घडे ॥ १२ ॥ हा अर्थ अर्जुन मनी विचारी आणि आपणा ॥ विना आ
श्रम सन्यास जालें श्रवण तो खरे ॥ १३ ॥ ऐसें चिया जवळ व्याला
गृहस्थ जनां दिकां ॥ याला गिं जो कर्म योगी तो चि सन्यास नि
श्चित ॥ १४ ॥ आत्मा मोक्ष प्रधानां ग ए क त्या ग ह्यणे श्रुती ॥ त्या
गे नै के न ह्यणु नितरि तो त्याग कोणता ॥ १५ ॥ न्यास त्यागा सह

आ
१८

२

(3A)

णती त्यागे सन्यास बोलि जे ॥ तरि सन्यासन सतां मुक्त हे जनकादि
क ॥ १६ ॥ आतां या त्याग शब्दें जो कर्मयोग जगदुरु ॥ सन्यास तें बो
लताहे तो चि त्याग ह्मणों जरी ॥ १७ ॥ न कर्मणा न प्रजया ह्मणनि श्रु
तिते चि कीं ॥ बोलते त्याग मात्रें जे मोक्षार्थें श्रुति बोलते ॥ १८ ॥ तरी
सन्यास तो कैसा आणि खी त्याग तो कसा ॥ पुसों या आदि गुरुला
ह्मणतां येक शंकला ॥ १९ ॥ की सन्यास द्विविध हा सामर्थ्या काळा
वैव्यवधान त्वसर्वथा बोलतां नये ॥ २० ॥ सन्यस्य श्रवणं कुर्यात् ॥
एसे श्रुति न बोलती ॥ त्याग ही बहुतां परी ॥ तरि यां हिचे तत्त्व काय तें चि

गीता
आ.
१८

(५)

३

पुसो ह्येते ॥२०॥ पुसे ल अर्जुन असे बो ले लश्री जगद्गुरु ॥ पुँ कर्म
योगी च दावी ल सन्यास त्याग दोन्हि ही ॥२१॥ काम्य कर्म त्याग त्यांत
सन्यास त्वं निरूपित ॥ त्याग निः काम कर्म जें त्याचें हि फळ टाकणें ॥२२॥
न कर्मणा ह्यण उनी श्रुति काम्य निबधुनी ॥ त्यागें ज्या मोक्ष वदे ते त्या
गतो कर्म योगची ॥२३॥ तो चि सन्यास परिहा अर्थ हा चि निरूपि
त ॥२४॥ निः काम कर्म ही बंधा पित लोक वदे श्रुती ॥ या त्यागिंतो क
र्म योग जें कर्म ईश्वरा र्पितें ॥२५॥ या त्यागी त्याग दा व्दार्थें ईश्वरा र्पि

३

(4A)

तकर्मही॥ न करी बंध उगला त्याग जो त्याग तो नव्हे॥ २६॥ या लो
गि काम्यकर्मा त्याग सैन्या सवर्णुनी॥ सागती सर्वकर्मा चा फळ त्या
गहि वर्णिला॥ २७॥ अन्यथा काम्यकर्मा चा त्याग बोला निमागति॥
सर्वकर्म फळ त्याग का बोले लजगदुरु॥ २८॥ त्याग जो काम्यक
र्माचा फळ त्याग तयांतचि॥ साधला की नित्यकर्म स्वयेनि फळ जे
धवां॥ २९॥ आतां जे लोकि कें कर्म तफळ त्याग बोला॥ लक्षा
वें तरि नित्याचा त्याग तो बोला नस॥ ३०॥ काम्या त्यागे नित्यक
र्म करावे हे निस्सुविले॥ नित्यकर्म तं ही बंधपितर लोके वदे श्रुति॥ ३१॥

गौ० आ०
१८

४ नी

(5)

कर्मणा पितृलोकः॥ बंधकेनित्यकर्मैही बंधकं लोकि केंजसी॥
बंधकं न ह्यतिकर्मैही ही हि ईश्वरार्पितं॥ ३२॥ सर्वकर्मफलत्यागं
होहि चें फलदाकणं॥ सुणतों याचि भावे कीं करां वी ईश्वरार्पितं॥ ३३॥
करुनित्यकर्मैही न करी ईश्वरार्पण॥ बंधकं होतिल ते ही नचु के वस्तु
चा गुण॥ ३४॥ न लगे मजला मृत्यु सणें तरि मरे विषं॥ सुधानकळता
से वितरितो अजरामर॥ ३५॥ तरि हे शक्ति वेद्याचि कीं वैद्य बचना
गहि॥ करी रसायन तसा कर्म देखा न ईश्वर॥ ३६॥ यशार्थात्कर्मणा
न्यत्र लोकोयं कर्म बंधनः॥ आध्यायाति स ज्यामाजी याश्चो कें

गी०
१८

४

(5A)

हाचि निर्णय ॥ ३७ ॥ सर्व कर्म फळ त्याग ह्या निजे कर्म निसर्जे ॥ आ
णि लोकि कते सर्व करावे ईश्वरार्पण ॥ ३८ ॥ यास्तु की याचि भावे हा
सर्व शब्द प्रयोग ही ॥ उगा कर्म फळ त्याग ये हवी येथ बो लतां ॥ ३९ ॥
जोगंध वामन मुखें कर्म तत्व ह्या निजां ॥ रचित हा हरि ने तेथे हा नि
र्णय असे पाहा ॥ ४० ॥ प्रश्न जेथे अर्जुना चाटी का चाले लये धुनी ॥ ते
थूनिया सम श्लोकें संगती श्लोक हे पथक ॥ ४१ ॥ अर्जुन उवाच ॥ सन्या
सस्य महा बाहो तत्तामिच्छामि वेदितुं ॥ त्यागस्य च हृषीकेश पथकेशि
निषूदन ॥ १ ॥ टीका ॥ सन्यासाचा महा बाहो जाणों मी तत्व इच्छितों ॥ त्या

गी. आ.

१८

(६)

५

गाचें ही हृषीकेशा वेगळे के शि घूदना ॥ १ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ काम्या
नां कर्मणां न्यासं सन्यासं कवयो विदुः ॥ सर्व कर्मफल त्यागं प्राहुस्त्यागं
विचक्षणः ॥ १ ॥ टी ॥ ज्ञानतो काम्यकर्माचा त्याग सन्यास जाणती ॥ स
र्व कर्मफल त्याग त्याग तो ईश्वरार्पण ॥ २ ॥ गी ॥ त्याज्यं दोषवदित्येके
कर्मप्राहुर्मनीषिणः ॥ यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत् ॥ ३ ॥
टी ॥ दोषाचेचपरी कर्मटाकावें येक बोळती ॥ टाकूं नये ह्मण ती यज्ञदा
नतपक्रिया ॥ ३ ॥ गी ॥ निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरत स तम ॥ त्यागेहि
पुरुष व्याघ्र त्रिविधः संप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥ टी ॥ माझा निश्चय आईक

आ.

१८

५

(6A)

त्यागीतूं भरतर्षभा ॥ त्या गहा पुरुष व्याघ्रा आहे त्रिविध बोलिला ॥ ४ ॥
गी ॥ यज्ञदानतपः कर्मन त्या ज्यं कार्यमेव तत् ॥ यज्ञदानं तपश्चैव पावनानि
मनीषिणां ॥ ५ ॥ टी ॥ करावी च नटा कावी यज्ञदानेन क्रियातपें ॥ पावनेंबु
द्धि मंतो ही यज्ञदानेन क्रियातपें ॥ ५ ॥ गी ॥ एतान्यपि तु कर्माणि संगत्य त्का
फला निचा ॥ कर्तव्या नीति मे पार्थ निश्चि ते मत मु तमं ॥ ६ ॥ टी ॥ हे ही मी
पणटाकू नी फळ त्याग मदर्पण ॥ कस्तुनिकरणे माझे मत निश्चित उतम ॥ ६ ॥
गी ॥ नियतस्य तु सन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ॥ मोहातस्य परित्यागस्ताम
सः परिकीर्तितः ॥ ७ ॥ टी ॥ स्वरूपेनित्य कर्माचा त्याग शास्त्रे घडो विना ॥ अ
विवेके करी त्याग त्यागतामस बोलिला ॥ ७ ॥ गी ॥ दुःखमित्येव यत्कर्म

गी० आ०
१८

कायकेशभयात्यजेत्॥ सहस्रं च त्वाराजसंसागं नैव त्यागं फलं लभेत्॥
॥८॥ टी॥ कष्टमानूनि जं कर्म देहकेशभयेत्यंजी॥ केत्यायाराजस
त्यागापावे त्यागफलानतो॥ ८॥ गी॥ कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियते
जुन॥ संगं त्यक्त्वा फलं चैव स त्यागः सात्विको मतः॥ ९॥ टी॥ विहितं
ह्यणुनीनित्यं करीमीपणटाकुनी॥ मदर्पणं फलं त्यागीत्यागसात्विक
बोलिजे॥ ९॥ गी॥ न देहस्य कुशलं कर्म कुशलेनानुषज्जते॥ त्यागी स
त्वसमाविष्टो मेधाविधिर्न संशयः॥ १०॥ टी॥ प्रवृत्तिकर्मैर्निंदीनानि
वृत्तीसक्तहोयना॥ त्यागी सत्त्वं बरायुक्तसबुद्धिर्न संशयः॥ ११॥

गी०
१८

६

(७१)

॥ गी ॥ नाहि देह भूता शक्यं त्यक्तं कर्मण्यशेषतः ॥ यस्तु कर्म फल त्यागी
स त्यागीत्यभिधीयते ॥ ११ ॥ टी ॥ देह धारी न ह्ये शक्त टाकाया सर्व कर्म ही ॥
कर्मार्पणं फलं त्यागी त्यागी तो ये क बो लि जे ॥ ११ ॥ गी ॥ अनिष्ट मिष्ट मि
श्रु च त्रि विधं कर्मणः फलं ॥ भवत्य त्यागि नां प्रेत्य न तु सन्यासि नां क्वचि
त् ॥ टी ॥ सन्यास त्याग पूर्व के न जया त्यास हे फलं ॥ जे वरी वा इटें मिश्रं
नयां सन्यासियां क्वचि न ॥ १२ ॥ गी ॥ यच्चैतानि महा बाहो कारणानि नि
बोध मे ॥ सांख्ये कृतां ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्व कर्मणां ॥ १३ ॥ टी ॥ आ
तां निः संगता ते ही कर्माचेषां च कारणं ॥ बो लि ली सांख्य वेदां ती आ
त्मानिः संग जाणतू ॥ १३ ॥ गी ॥ अधिष्ठा नं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधं ॥

गी० अ

१८

(४)

७

विविधाचपथकृचेष्टदैवंचैवात्रपंचमं ॥१४॥ टी॥ शरीरवाञ्छनोर्भिर्य
त्कर्मप्रारंभतेनरः ॥ न्याय्यं वा विपरीतं वा पैचैते तस्य हेतवः ॥१४॥ तत्रैवं
सति कर्तारं मात्मानं केवलं तु यः ॥ पश्यत्यकृतबुद्धिस्तान्न स पश्यति दुर्म
तिः ॥१५॥ टी॥ अधिष्ठानक्षेत्रकर्ता अहंकारचिद्रिये ॥ द्वैविधेसाध
नं देवतद्रोहप्रदपांचवै ॥१६॥ कायावाचामनेही जं कर्मप्रारंभितो नरः ॥
त्याबज्या वा इदी कर्मोपाचही हे चि कारण ॥१५॥ ऐसे असो निही कर्ता के
वळा आत्मयासजो ॥ मानी नरो ॥ धितां बुद्धी मंधतो शास्त्रदृष्टिही ॥१६॥
गी ॥ यस्य नाहं कृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हस्वापि स इमान् लोका
भहंति न निबध्यते ॥१७॥ टी॥ मी कर्ता हानसे भाव बुद्धि लिप्त न के फळी ॥

(8A)

मास्तु नि हो लो क ही तो न मारी बद्ध ही न के ॥ १७ ॥ गी ॥ ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञा
ता त्रिविधा कर्म चोदना ॥ करणं कर्म कर्ता त्रिविधः कर्म संग्रहः ॥ १८ ॥
टी ॥ कर्म साधन साध्या चा साधका चा विधि त्रिधा ॥ करणं कर्म
कर्ता हा कर्म संग्रह ही त्रिधा ॥ १८ ॥ गी ॥ ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव
गुण भेदतः ॥ प्रोच्यते गुण संख्यानं यथा वद्वृणुता न्यपि ॥ १९ ॥ टी
ज्ञान कर्म हि कर्ता ही सत्तादि त्रिगुणी त्रिधा ॥ सांगतों गुण संख्येने
तं यथा स्थित आइ क ॥ १९ ॥ गी ॥ सर्व भूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्ष
ते ॥ अविभक्तं विभक्तेषु तस्मान्नां विद्वि सात्विकं ॥ २० ॥ टी ॥ सर्वों जडों
ज्ञान सत्ता की भिभीं अभिभजो ॥ अविनाशी नैश्वरांतरे खेतं ज्ञान

गी० आ०
१८

(१)

सात्विक ॥२०॥ गी॥ पथत्वेन जु यश्ज्ञानं नाना भावान् पथान् विधा-
न ॥ वोति सर्वेषु भूतेषु तश्ज्ञानं विद्धि राजसं ॥२१॥ टी॥ भूतीभिर्न
त्व अन्योन्य भौतिकी जीवही स्वयं ॥ अनादि हे वेग ला ले जाणे
तें ज्ञान राजसं ॥२१॥ गी॥ यत्तु कृत्स्न वेदे कस्मिन् कार्ये सक्त महे-
तुकं ॥ अतत्त्वार्थ वदत्यं च तत्तामसमुदाहृतं ॥२२॥ सर्व जे कार-
ण तसें एक तत्कार्य मानुनी ॥ सक्त त्या तन जें सत्व अयुक्त स्पृह त-
तामस ॥२२॥ गी॥ नियतं सं ग रहितं मराग द्वेषतः कृतं ॥ अफल-
प्रेप्सु ना कर्म यतः सात्विकमुच्यते ॥२३॥ टी॥ मीकर्ता हानसे सं-
गराग द्वेष न सोनिही ॥ निः कामे जें नित्य कर्म के लें तें कर्म सात्विक

गी०
१८

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com